

villige til at anlægge denne Jærnbane, og det antydes endog saa, at man ikke kan regne derpaa: man ser saa ofte, at Folk søge en Koncession blot for at have den til at jobbe med. Det ærede Medlem brugte ikke det Ord, men han mente dog, at disse Folk jo gerne ville have en saadan Koncession for at forsøge at slaa Mønt af den. Det er virkelig en meget uretfærdig Bestyrelsen. Det er ikke alene private Entreprenører, men det er de ledende Mænd paa Egnen, der den ene Gang efter den anden have villet støtte dette Foretagende. Ja, endog saa i de sidste Maanedes har man med Udsigt til, at denne Lov ikke kan føres igennem, holdt Møde paa Møde og erklæret, at man var villig til, selv at udføre dette dyre Anlæg, naar man blot maatte faa Koncession derpaa. Det ærede Medlem talte om, at i andre Egne af Landet lægger man ikke Statsbaner under saadanne Forhold, hvor der er en Statsbane i nogenlunde Nærhed, og sagde end yderligere, at man andre Steder endog saa vilde betænke sig paa at give private Mænd Tilladelse til at anlægge en saadan Bane. Jeg vil da spørge det ærede Medlem, om han kan nævne et eneste Eksempel paa, at der virkelig har været Omstændigheder hos en Egns Beboere om at anlægge en Jærnbane uden Tilskud af Staten, og at man da har nægtet det, medmindre det har været højere Statsinteresser, som have forhindret det. Jeg er overbevist om, at de private baade i Sjælland og Fyn, naar de ville gøre det uden Tilskud fra Stat eller Kommune, kunne faa Lov til at anlægge saa mange Baner, de ville, men her i Kjøbenhavns Nærhed skulle de vente 30 Aar eller mere, inden de faa den.

Det ærede Medlem vilde dernæst ikke lade den Betragtning gælde, at denne Jærnbane skulde kunne betjene den gennemgaaende Trafik til Sverige og Norge. Ja, dette, at der er Udsigt til, at vi ved at anlægge denne Jærnbane i Forbindelse med visse andre Anlæg, virkelig skulde kunne drage den svensk-norske Trafik til os, som maatte ellers vilde gaa ad andre Veje — over Østaf eller en anden Vej, som ikke har Interesse for os — dette er endog saa for det ærede Medlem et Moment, som bringer ham yderligere til at modsætte sig denne Bane. Og hvorfor? Fordi siger det ærede Medlem, det ikke er afgjort med denne Bane fra Helsingør til Kjøbenhavn; nej, den vil føre med sig, at der bliver Trang til en Jærnbane direkte fra Kjøbenhavn til Køge, til en fast Bro over til Falster og til en Dampfærge fra Gedser til Warnemünde, og alle disse forfrættelige

ulihkkelige Eventualiteter strømme det ærede Medlem; de ere endog lige saa afstrækkende for ham som den høje Anlægskapital. Jeg maa nu sige, at jeg tror, vi kunde alle — vi Kjøbenhavnere i alt Fald — prise os meget lykkelige, om vi, naar vi skulde rejse Syd paa, ikke behøvede at gøre den Omvej ad Roskilde; en direkte Bane fra Kjøbenhavn til Køge vilde sikkert være til overmaade stor Behagelighed og Bevemmelighed for Kjøbenhavn. Og det samme gælder naturligvis om Broen over til Falster og endmere om en Dampfærge fra Gedser til Warnemünde. Altsaa, det ærede Medlem maa ikke glemme, at de Mytter han der stiller i Udsigt, i højeste Grad vilde komme Landets egne Indvaanere til gode, saa den Omstændighed, at det tillige er en Betingelse for, at vi kunne faa Trafikken fra Sverige—Norge draget til os, ikke er et Moment, som afstrækker os. Jeg tror, det ærede Medlem ser lidt for smaat paa dette, og jeg tror nok, at det, hvis vi kunde lede Hovedstrømmen fra os til Sverige—Norge — der er jo Masser af Turister fra andre Lande, som rejse derop — over Danmark, vilde blive til Fortjeneste for os Danske. Det er noget, vi ikke skulle lade gaa uden om os og søge ad andre Veje.

Jeg skal dernæst blot sige et Par Ord om det Spørgsmaal, der er rejst dels fra det ærede Medlem og dels fra andre ærede Medlemmer af Udvalget om Tilskuddet fra Kommunerne til denne Bane. Jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til den ærede Ordfører. Den ærede Minister har jo ogsaa adskillige Gange haft Lejlighed til at udtale sig derom, og vi have drøftet Sagen herinde tidligere, saa der er ikke meget at sige hertil. Jeg vil blot fremhæve som noget, der maatte ikke laa saa naturligt for den ærede Ordfører at fremhæve, nemlig, at dette, at forlange et Tilskud af visse Kommuner til en Bane, om hvilken man har al Grund til at tro, at den vil betale sig, saaledes at de vedkommende Kommuner aldrig ville se Hvid eller Dre i Rente eller Kapital af de Penge, de anbringe deri — det er virkelig ganske urimelige Betingelser at stille for et Tilskud. Hvis man vil stille Sagen saaledes, at man med Hensyn til denne Bane vil sige: vi holde et særskilt og nøjagtigt Driftsregnskab og belaste Banen med en forholdsmæssig Del af de almindelige Administrationsudgifter, og Overskuddet af Driften skal fordeles i samme Forhold, som man deltager i Befolksningen derved — det er jo det Princip, man bringer til Anvendelse ved de private Jærnbaner — og man saa endvidere retter det Spørgs-